

Metodický materiál k povinnosti vysokých škol informovat o změnách při uskutečňování akreditovaných činností

Připomínky Rady vysokých škol

Zásadní připomínky obecného charakteru:

Požadavky Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství (dále jen „NAÚ“) uvedené v tomto metodickém materiálu zásadním způsobem dále zvyšují administrativní zátěž vysokých škol a naopak ztěžují autonomní akademické rozhodování vysokých škol. Metodický materiál NAÚ zavádí oproti současnému stavu zcela nové povinnosti v hlášení i drobnějších změn, ke kterým nutně bude docházet během současných (často platných až do roku 2024) i budoucích akreditovaných činností na vysokých školách. Jedná se např. o hlášení tzv. „podstatných“ změn dle čl. 2, odst. 1, i), (2), pokud:

„se tyto změny týkají základních teoretických předmětů profilujícího základu, předmětů profilujícího základu, nebo povinných předmětů, jejichž součet kreditů přesahuje 25 % ze součtu kreditů všech základních teoretických předmětů profilujícího základu, předmětů profilujícího základu, nebo povinných předmětů daného studijního plánu, které byly původně uvedeny“ (což se týká vlastně všech vyučovaných předmětů daného studijního plánu kromě volitelných předmětů).

Podobný požadavek je obsažen v čl. 2, odst. 1, e) změny v zabezpečení studijního programu, i):

„změny v personálním zabezpečení přesahující 25 % počtu akademických pracovníků a dalších odborníků zajišťujících uskutečňování studijního programu oproti původním údajům, za změnu se přitom považuje náhrada původně uvedeného pracovníka jiným pracovníkem, vyřazení jednotlivého pracovníka nebo přidání dalšího pracovníka“ (což se vlastně týká všech pracovníků podílejících se na výuce daného studijního programu).

Vysoké školy si budou muset pořídit pro hlášení všech uvedených změn navržených v metodickém materiálu nějakou softwarovou aplikaci, která jim bude sledovat během následujících let tyto různé změny např. v kreditovém ohodnocení předmětů (počet kreditů některých předmětů může být skutečně v průběhu času přehodnocován, což nemusí mít žádný negativní dopad na kvalitu výuky) a jakmile tyto změny dosáhnou u určitého akreditovaného studijního oboru celkem 25 % ze součtu všech kreditů, vysoká škola zasílá hlášení na NAÚ. Rovněž při hlášení všech změn při obměnách akademického sboru podílejícího se na výuce daného studijního programu musí vysoká škola pečlivě postupně zaznamenávat všechny změny ve vyučujících všech předmětů a při dosažení limitu 25 % změn podat hlášení na NAÚ. Přitom nemusí jít o žádnou kumulovanou negativní změnu (snížení kvalifikace a odbornosti), prostě někteří vyučující odcházejí, jiní přichází.

Zde se naskýtají zásadní otázky – jak bude NAÚ postupovat, až hlášení o těchto nejrůznějších změnách obdrží? Jaký bude postup při nakládání s těmito informacemi? Bude ke každé změně vytvářena další hodnotící komise, nebo pouze zpravodaj pro danou oblast vzdělávání sám zváží obsah nahlášené změny, bude informovat Radu NAÚ či dá pokyn k založení spisu do archivu změn? O jaký právní předpis se bude rozhodování Rady NAÚ při posuzování těchto změn opírat? Bude se jednat o správní řízení? Přitom je zcela jasné, že podle tohoto metodického materiálu se bude jednat o tisíce hlášení o změnách ze strany vysokých škol a kapacita NAÚ je rovněž zřejmá.